

ще са оутѣши прескѣрвнѣй, ѣ любѣзнѣйшій твоѣй сѣнз.
 . кѣито ѡставамз скесмѣ глѣбѣка чѣсть.

На любѣзнѣйшата моѣ матерь

Благопокѣрнѣйшій сѣнз, Г. Іоан.

О Т В Ѣ Т З.

На оутѣшителното посланіе пишѣще говориме, какъ приѣхмѣ оутѣшеніето, коѣто са писало отъ любѣзнаго залѣга (основателното дѣйствително состоѣтелство), а-ко ѣ да ѣ велико страданіето, ѣ неисцѣлимо. . Но щемз похваляе ѣтѣшителните приговорки, коѣто произнесатъ намъ великое ѡслабленіе, на крайното ны дѣшевно ѡскореленіе.

Вожделѣнный мой сѣне!

Ты като вожделѣннѣйшій мой сѣнз, оутѣшелз сѣ прескѣреленната ми дѣша: съ привѣтственните ѣ оутѣшителните цѣлѣы. Обѣче, чѣдо моѣ! тѣмъ страсть, ѣ токъ прескѣрвное случайно, несомнѣнно ѣ весмѣ много болѣзненно ѣ неснѣсно, ѣ съче много внѣтрешните ми: ѣ неутѣшно плача, ѣ не мога да забрѣва лесно добрити дарованіята на оумрѣлата ти единоѡтробная сестра. . . Ахъ! нейно-то цѣломѣдріе! нейно-то прѣспѣваніе! добрѣмъ нейный залѣгз! оувѣы! тѣжко! тѣжко! загѣвнхаса мой-те ѡчи, ѣмѣлимиса живѣта. — Обѣче слава Бѣгѣ, за здравіето на прѣчити ми, любѣзнѣй чѣда. Съ токъ съ оутѣшѣвамз, токъ на всѣте желѣмъ отъ всѣрдеце, ѣ ѡставамз.

Любѣзнѣйшая твоѣ матерь

Ірина Петровна.